

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2020 r. w Warszawie

sprawy K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania K. M.

od następujących decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział

w W.:

z dnia 12 listopada 2019r. znak (...)

z dnia 5 grudnia 2019r. nr (...)

oddala odwołania.

Sygn. akt VII U 174/20

UZASADNIENIE

W dniu 29 stycznia 2020 r. ubezpieczona **K. M.** wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 12 listopada 2019 r., znak: (...), wskazując, że organ rentowy ustalając wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek nieprawidłowo naliczył składki i nie uwzględnił wpłat przy wyliczaniu zadłużenia. Wskazała również, że część składek mogła ulec przedawnieniu. Na tej podstawie wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz zobowiązanie organu rentowego do złożenia zestawienia wszystkich wpłat dokonanych przez nią od dnia 1 czerwca 2014 r. celem ustalenia aktualnego stanu zaległości w opłacaniu należnych składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (odwołanie z dnia 29 stycznia 2020 r., k. 3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 12 listopada 2019 r., znak: (...), stwierdził zadłużenie z tytułu składek za okres od czerwca 2014 r. do listopada 2017 r. w łącznej wysokości 91.276,51 zł. Decyzja ta została doręczona płatnikowi składek w dniu 26 listopada 2019 r., natomiast w dniu 27 grudnia 2019 r. wobec braku jej zaskarżenia stała się prawomocna. Organ rentowy wskazał, że odwołująca prowadząc pozarolniczą działalność gospodarczą zobowiązana była do składania dokumentów rozliczeniowych, jak i zgłoszeniowych oraz do opłacania w terminie składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych

Świadczeń Pracowniczych. W dniu 8 lutego 2016 r. złożyła wniosek o rozłożenie zaległości na raty za okres od kwietnia 2014 r. do września 2017 r. i za okres od marca do grudnia 2015 r. W dniu 5 lipca 2017 r. po zapłaceniu 10 rat i zaprzestaniu ich opłacania, został zerwany układ ratalny z dnia 27 kwietnia 2016 r. nr (...)(...)Odwołująca spłaciła część zaległości w ramach umowy ratalnej, co zostało uwzględnione w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania z dnia 15 grudnia 2019 r. Odnosząc się do kwestii przedawnienia, organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się one wymagalne z zastrzeżeniem ust. 5-6. W przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna. Decyzja z dnia 12 listopada 2019r. należy do katalogu decyzji wymienionych w art. 24 ust. 5f powołanej ustawy. Powołując się na wskazaną argumentację organ rentowy stwierdził, że zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona (odpowiedź na odwołanie z dnia 27 stycznia 2020 r. k. 4-5 a.s.).

W dniu 26 stycznia 2020 r. ubezpieczona złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W., analogicznej treści odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 5 grudnia 2019 r., nr: (...) stwierdzającej, że jest ona dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu zaległych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia 2017 r. do marca 2018 r. na łączną kwotę w wysokości 14.779,66 zł. Powyższa sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 250/20 (odwołanie z dnia 26 stycznia 2020 r. k. 3-3v – akta sprawy o sygn. VII U 250/20).

Zarządzeniem z dnia 15 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt VII U 250/20 ze sprawą niniejszą celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt VII U 174/20 (zarządzenie z dnia 15 lipca 2020 r. k. 22 – akta sprawy o sygn. VII U 250/20).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. M. w okresie od dnia 1 listopada 2012 r. do dnia 31 marca 2018 r. prowadziła własną pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu miała obowiązek uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (okoliczności bezsporne).

W dniu 26 marca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozliczył konto płatnika składek i stwierdził zadłużenie za okres od czerwca 2014 r. do listopada 2017 r. w łącznej wysokości 91.276,51 zł. Działając na podstawie art. 61 § 4 k.p.a. w związku z przepisem art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zawiadomił K. M. o wszczęciu z urzędu postępowania znak: (...) w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zawiadomienie zostało osobiście odebrane przez odwołującą w dniu 10 kwietnia 2019 r. (zawiadomienie o wszczęciu postępowania z dnia 26 marca 2019 r. – nienumerowana karta akt organu rentowego).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 ze zm.) w piśmie zatytułowanym zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego w dniu 15 listopada 2019 r. zawiadomił ubezpieczoną, że został wyznaczony 7-dniowy termin, na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w wyznaczonym terminie strona może zapoznać się i wypowiedzieć w sprawie zebranych dowodów i materiału. Ubezpieczona nie wniosła zastrzeżeń do prowadzonego postępowania i nie zajęła stanowiska w sprawie (zawiadomienie o zakończeniu postępowania z dnia 15 listopada 2019 r. – nienumerowana karta akt organu rentowego).

Ubezpieczona w dniu 8 lutego 2016 r. złożyła w organie rentowym wniosek o rozłożenie na raty zaległości składkowych za okres od kwietnia 2014 r. do września 2017 r. i za okres od marca do grudnia 2015 r. W dniu 5 lipca 2017 r. po spłaceniu przez nią 10 rat i zaprzestaniu dalszego opłacania, układ ratalny z dnia 27 kwietnia 2016 r. nr (...) (...) został rozwiązany. Odwołująca spłaciła część zaległości w ramach umowy ratalnej, co zostało uwzględnione w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania z dnia 15 grudnia 2019 r. (okoliczność bezsporna).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 12 listopada 2019 r. wydał decyzję znak: (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych określił wysokość zadłużenia z tytułu składek w wysokości 91.276,51 zł w tym na:

- ubezpieczenia społeczne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od czerwca 2014 r. do listopada 2017 r. w kwocie 53.639,52 zł oraz należne odsetki w kwocie 14.675,00 zł;
- ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od czerwca 2014 r. do listopada 2017 r. w kwocie 14.332,23 zł oraz należne odsetki w kwocie 3.784,00 zł;
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od czerwca 2014 r. do listopada 2017 r. w kwocie 3.811,76 zł oraz należne odsetki w kwocie 1.034,00 zł.

Decyzja ta została doręczona płatnikowi składek w dniu 26 listopada 2019 r., natomiast w dniu 27 grudnia 2019 r. wobec jej niezaskarżenia stała się prawomocna (decyzja ZUS z dnia 12 listopada 2019 r. nr: (...) – nienumerowane karty akt organu rentowego).

W dniu 5 grudnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał drugą decyzję, w której stwierdził, że K. M. jest dłużnikiem Zakładu z tytułu zaległych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia 2017 r. do marca 2018 r. na łączną kwotę w wysokości 14.779,66 zł w tym na:

- ubezpieczenia społeczne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od grudnia 2017 r. do marca 2018 r. w kwocie 9.283,03 zł oraz należne odsetki w kwocie 1.315,00 zł;
- ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od grudnia 2017 r. do marca 2018 r. w kwocie 3.075,31 zł oraz należne odsetki w kwocie 437,00 zł;
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od grudnia 2017 r. do marca 2018 r. w kwocie 586,32 zł oraz należne odsetki w kwocie 83,00 zł (decyzja ZUS z dnia 5 grudnia 2019 r. nr: (...) wraz z zestawieniem należności składkowych – nienumerowane karty akt organu rentowego).

Od decyzji z dnia 12 listopada 2019 r. znak: (...) i z dnia 5 grudnia 2019 r. nr: (...) K. M. wniosła odwołania do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 29 stycznia 2020 r., k. 3 a.s., odwołanie z dnia 26 stycznia 2020 r. k. 3-3v – akta sprawy o sygn. VII U 250/20).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach ZUS oraz w aktach przedmiotowej sprawy, a także spraw o sygn. VII U 250/20. Zdaniem Sądu, powołane dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne. Żaden z nich nie został skutecznie zakwestionowany przez strony procesu tak co do autentyczności, jak zgodności z prawdą treści w nich zawartych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania K. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 12 listopada 2019 r., znak: (...) i z dnia 5 grudnia 2019 r., nr: (...), podlegają oddaleniu.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 266 ze zm.), zwanej dalej ustawą systemową, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Z kolei w myśl przepisu art. 32 ustawy, do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne. Na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy systemowej, płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie, do 5 dnia następnego miesiąca - dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych, do 15 dnia następnego miesiąca - dla pozostałych płatników. Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy systemowej, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020r., poz. 1325 ze zm.).

Sąd, mając na uwadze całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zważył, że organ rentowy prawidłowo wydał zaskarżone decyzje. Nie budzi wątpliwości, że ubezpieczona prowadziła działalność gospodarczą i z tego tytułu powinna opłacać składki za siebie. Jak wynika z raportów stanu należności znajdujących się w aktach ZUS, które w myśl art. 33 i 34 ustawy systemowej stanowią dowód w postępowaniu sądowym, K. M. nie opłacała składek w terminach, w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach. W związku z tym organ rentowy dokonując rozliczenia tych należności, które były wpłacane nieterminowo, w niepełnej wysokości bądź wcale nie zostały uiszczone, stosował przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany ZUS (Dz. U. z 2008r., Nr 78, poz. 465 ze zm.). Na powyższe wskazuje także okoliczność, że w dniu 8 lutego 2016 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o rozłożenie zaległości składkowych na raty za okres od kwietnia 2014r. do września 2017 r. i za okres od marca do grudnia 2015 r. W dniu 5 lipca 2017 r. po spłaceniu 10 rat, zaprzestała dalszego ich spłacania wobec, czego układ ratalny został rozwiązany. Wszelkie spłacone zaległości zostały jednak uwzględnione przez ZUS w zawiadomieniu z dnia 15 listopada 2019 r.

Ubezpieczona w odwołaniu od dwóch wydanych w sprawie decyzji podnosiła taką samą lakoniczną argumentację, że organ rentowy nieprawidłowo wyliczył zadłużenie składkowe nie uwzględniając opłaconych składek. Na potwierdzenie wskazanej okoliczności odwołująca nie przedłożyła jednak żadnej dokumentacji, w tym dowodów uiszczenia wpłat na konto ZUS. Skoro, jak twierdzi, uregulowała powyższe zaległości, to powinna posiadać dowody przelewów bądź wpłat gotówkowych. Wobec powyższego, twierdzenie odwołującej zawarte w odwołaniu, o wadliwości rozliczeń ZUS, jest gołosłowne, niczym nieoparte i dlatego nie mogło prowadzić do zmiany zaskarżonych decyzji. Ponadto spłaty, na które wskazała odwołująca zostały przez organ rentowy uwzględnione przed wydaniem decyzji z dnia 12 listopada 2019 r. Bierność ubezpieczonej miała miejsce nie tylko w postępowaniu sądowym, ale również w postępowaniu wyjaśniającym przed organem rentowym. Odwołująca nie została przy tym w żaden sposób pozbawiona możliwości udziału w postępowaniach wyjaśniających toczących się przed organem rentowym. W związku z nieopłaceniem składek w ramach prowadzenia działalności gospodarczej, organ rentowy wszczął postępowania wyjaśniające w dniu 26 marca 2019 r. i w listopadzie 2019r. i w obu wypadkach poinformował odwołującą o możliwości wzięcia czynnego udziału w postępowaniu. Tym samym Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypełnił dyspozycję nakreśloną przez art. 50 § 1 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji publicznej może wzywać osoby do udziału w podejmowanych czynnościach i do złożenia wyjaśnień lub zeznań osobiście, przez pełnomocnika, na piśmie lub w formie dokumentu elektronicznego, jeśli jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy lub dla wykonywania czynności urzędowych. Wobec braku jakiegokolwiek aktywności ubezpieczonej ZUS zawiadomił ją o zakończeniu postępowania dowodowego, a następnie zostały wydane zaskarżone decyzje z dnia 12 listopada 2019 r. i z dnia 5 grudnia 2019 r.

Zdaniem Sądu, organ rentowy prawidłowo zastosował art. 10 § 1 k.p.a., w myśl którego organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Sąd ustalił jednocześnie, że wszystkie pisma przesyłane pocztą przez organ rentowy, a więc zawiadomienia o wszczęciu postępowania, zawiadomienia o zakończeniu postępowania dowodowego i dwie zaskarżone decyzje, zostały prawidłowo doręczone. Ich odbioru dokonała osobiście ubezpieczona. Tym samym organ rentowy w żadnym stopniu nie naruszył w tym zakresie stosownej procedury. Ubezpieczona miała zatem możliwość, by należycie bronić swoich praw. Organ rentowy z kolei nie miał dalej idących obowiązków względem ubezpieczonej związanych z umożliwieniem jej uczestnictwa w prowadzonym postępowaniu. Te obowiązki, na które wskazuje k.p.a., zostały przez Zakład należycie wypełnione.

Brak jest także podstaw do uwzględnienia podniesionego przez odwołującą zarzutu przedawnienia należności składkowych. Zgodnie z treścią przepisu art. 24 ustawy systemowej należności z tytułu składek, czyli składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, dodatkowe opłaty i opłaty prolongacyjne, których płatnik składek nie uregulował w terminie podlegają ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych może na drodze egzekucji administracyjnej lub sądowej dochodzić należności z tytułu składek tylko wówczas, gdy nie uległy one przedawnieniu. W odróżnieniu od przedawnienia cywilnoprawnych roszczeń majątkowych, w przypadku których upływ terminu przedawnienia nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania, przedawnienie należności z tytułu składek powoduje wygaśnięcie zobowiązania składkowego. Od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. termin przedawnienia należności z tytułu składek wynosił 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się one wymagalne. Do dnia 31 grudnia 2002 r. termin przedawnienia tych należności wynosił 5 lat. Ponieważ przepisy wprost nie stanowiły, czy do należności z tytułu składek, które stały się wymagalne przed dniem 1 stycznia 2003 r. i nie uległy przedawnieniu do dnia 31 grudnia 2002 r. stosuje się 10-letni termin przedawnienia, istniały w tym zakresie wątpliwości. Wątpliwości te ostatecznie rozwiązał Sąd Najwyższy, który w uchwałach z dnia 2 lipca 2008 r., II UZP 5/08 oraz z dnia 8 lipca 2008 r., I UZP 4/08 stanął na stanowisku, że do takich należności z tytułu składek stosuje się 10-letni termin przedawnienia. Od 1 stycznia 2012 r. należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, przy czym 5-letni termin stosuje się również do przedawnienia należności z tytułu składek, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 r., z tym że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r. Jeżeli jednak przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie wówczas następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Termin przedawnienia należności składkowych w przypadkach określonych art. 24 ust. 5a-6 ww. ustawy ulega przerwaniu lub zawieszeniu. Przerwanie biegu terminu przedawnienia ma ten skutek, że po ustaniu okoliczności powodującej przerwanie biegu przedawnienia, termin przedawnienia biegnie od nowa. Z kolei zawieszenie biegu przedawnienia sprawia, że w terminie przedawnienia nie uwzględnia się co prawda okresu, w którym bieg przedawnienia był zawieszony, ale uwzględnia okres przedawnienia, który poprzedzał ten okres. W tym miejscu wskazać należy, że najstarsze stwierdzone zaległości składkowe powstały w czerwcu 2014 r. Przy zastosowaniu 5-letniego okresu przedawnienia, termin ten upłynąłby w czerwcu 2019 r. W dniu 26 marca 2019 r. ZUS rozliczył konto płatnika składek i stwierdził zadłużenie za okres od czerwca 2014 r. do listopada 2017 r. w łącznej wysokości 91.276,51 zł. W związku z tym działając na podstawie art. 61 § 4 k.p.a. w związku z przepisem art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zawiadomił K. M. o wszczęciu z urzędu postępowania znak: (...) w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zawiadomienie zostało osobiście odebrane przez odwołującą w dniu 10 kwietnia 2019 r. Tym samym nie ulega wątpliwości, że organ rentowy przerwał bieg terminu przedawnienia należności składkowych w kwietniu 2019 r. Z tych też względów zarzut ten okazał się bezzasadny.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołania ubezpieczonej K. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 12 listopada 2019 r., znak: (...) i z dnia 5 grudnia 2019 r., nr: (...), o czym orzekł w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć (...)